

altsaa et betydeligt Fremskridt, der er sket for Fiskeriet derved, at der er dannet en saadan Forsikkring med et Statstilskud. Men da de, der have dannet Grundfonden for denne Forsikkring, saavidt jeg veed, have den Forpligtelse ikke at maatte faae mere end 4 pCt. i Rente af deres deri indsatte Kapital, skjonner jeg ikke rettere, end at der nok kunde være nogen Anledning til for Staten at forhøje det Bidrag af 10,000 Kr., som den nu yder dertil. Fiskeriet er en Næring, som efterhaanden vistnok vil kunne udvikle sig meget stærkt, naar der ydes det den fornødne Støtte, og især vil Vesterhavsfiskeriet kunne blive et rigt Fiskeri, naar det kan blive mere tilgængeligt, end det nu er, navnlig for større Fartøier, at drive dette Fiskeri. De ville jo kunne drive det anderledes end de smaa Baade fra Kysten, der jo kun kunne fiske, naar det er fralands Wind og roligt Veir; hvorimod større Fartøier ogsaa kunne fiske i daarligt Veir og derved naturligvis udnytte deres Tid langt bedre end de andre. Det, som næst efter Forsikringen vilde kunne tjene dem bedst, var selvfølgelig Anlægget af Fiskerihavne. I den Henseende er der foretaget en hel Del Undersøgelser, og man er vistnok endnu ikke kommet videre end til Undersøgelser, men saavidt jeg kan skjonne, har det vist sig, at saadanne Havne ville blive overordentlig kostbare. Det vil koste maaste en halv Snes Millioner og derover, naar de skulde anlægges paa en saadan Maade, at der er Udflugt til, at de kunne holde sig for Tilslændingen og stifte den tilbørlige Nytte for Fiskeriet; men en saadan Udgift forekommer det mig, at der ikke ret vel kan være Tale om. Derimod tror jeg, at der med smaa Midler kunde gøres Noget ved at forbedre Seiladsen gjennem Thyborønkanalen. Det har vist sig, at med Undtagelse af en lille Barre inde i Simfjorden er der i Reglen mindst 12 Fod Vand, ikke at tale om selve Kanalen, den er meget dybere. Men der er, saavidt jeg veed, og jeg tror det er rigtigt, blot en lille Barre i Simfjorden paa omtrent 50 Al. Bredde, og med ikke mere end omtrent 6 Fod Vand. Der er det vanskeligt for Fartøier, selv de mindre, at kunne seile over. Da der nu aarlig gives en Bevilling af 15,000 Kr. til Opudring i Simfjorden, og da denne Sum saa godt som aldrig helt ud bliver benyttet — der er for Finantsaaret 1888—89 kun brugt 6,000 Kr. deraf, i de foregaaende Aar noget Lignende, ja i et enkelt Aar endog slet Intet — vilde jeg tillade mig at henstille til den høitærede Minister, om det ikke var muligt, at der af den Sum, der saaledes er tilovers, kunde anvendes Noget til at uddybe denne Barre med,

fordi Seiladsen, baade for Fiskerifartøierne og ogsaa for de mindre Handelsfartøier, derved vilde i en meget væsentlig Grad blive forbedret. Der er vel anstaffet et lille Dampfartøi, som ogsaa har det Formaal at skulle forbedre Seiladsen ved at rode Bunden op, men det har vist sig, at dette Fartøi er for lille. Det kan til Nød holde Dybden vedlige, men der er ikke Tanke om, at det kan gaa videre. Skal der udrettes Noget paa dette Sted, maa det være et større Fartøi, navnlig et Fartøi, der er selvbevægende, thi en almindelig Dampmuddermaskine kan ikke arbejde der, men et Fartøi lignende det, Malborgenserne anskaffede til at uddybe Halsbarren, vilde vistnok i kort Tid kunne uddybe denne Barre, saaledes at Seiladsen kunde blive ret ordentlig igjennem Thyborønkanalen. De Midler, der vilde behøves dertil, ere saa smaa, at det forekommer mig, at de ikke paa nogen Maade kunne virke afstrækkende. Jeg antager endog, at den Bevilling, der nu i en lang Mærække har været givet, vil være tilstrækkelig til at uddybe Simfjorden baade paa de Steder, hvor den sædvanlig pleier at uddybes, og ogsaa her, og da det ligger indenfor Simfjordens Grændse, kan jeg heller ikke skjonne, at det vil komme i Strid med Bevillingens Hensigt, om der anvendes Noget af den paa dette Sted. Jeg skal endnu kun tilføie, at saa vidt jeg kan skjonne, er Thyborøn det eneste Sted paa den sydste Vestkyst, hvor man med en rimelig Udgift kunde skabe en Forbindelse mellem Simfjorden og Vesterhavet, og hvor der er Plads til derfra at drive et virkelig indbringende Vesterhavsfiskeri med større Fartøier; men det maa være Fartøier, der ere betydelig større end de, man nu har, thi de ere ikke i Stand til at kunne holde sig i stærkt Storm og Sø. Derimod ere Fartøier som de, de engelske Fiskere have, med 70—80 Tons Drægtighed og med 10—11 Fods Dybtgaaende i Stand til at holde Søen, næsten hvor strengt Veiret end er, og naar der kan tilveiebringes en Dybde ind til Simfjorden, som saadanne Fartøier kunde gaa igjennem, vilde man derved have opnaaet meget Væsentligt med Hensyn til Fremme af et indbringende Vesterhavsfiskeri, og jeg tror i det Hele ikke, det vil kræve store Udgifter, selv om der ogsaa skal anvendes noget Mere end netop til Uddybningen af den Barre, jeg tillod mig at nævne. Man har ganske vist talt om, og flere vandbygningskyndige Mænd have ment, at Thyborønkanalen vilde lukke sig, fordi den nu i den seneste halve Snes Aar efterhaanden har indsnæret sig noget. Dette er sket, navnlig fordi der paa Syd siden af Kanalen er opført et større Værk,